

Zitting 1980–1981

14 029

Wijziging van de regeling over loonbeslag en van enige andere arbeidsrechtelijke en beslagrechtelijke bepalingen

Nr. 11

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG

Ontvangen 18 december 1980

Algemeen

Met de V.V.D.-fractie geef ik er de voorkeur aan de verklaringsprocedure in de regeling van het derdenbeslag te laten vervallen. Een voorstel daartoe is uitgewerkt in het ontwerp Invoeringswet Boeken 3–6 BW, eerste gedeelte, dat binnenkort zal worden ingediend.

Eveneens deel ik de mening van de V.V.D.-fractie dat het deel van het loon waarop beslag is gelegd wegens een uitkering tot levensonderhoud die de werknemer moet betalen, niet buiten een eventueel later gelegd beslag valt dat een andere schuldeiser van de werknemer op het loon legt, maar dat dan de gewone regeling geldt na meervoudig beslag. Artikel 756 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering verbiedt in het eerste lid, onder 2°, dat op een uitkering tot levensonderhoud beslag wordt gelegd. In het voorbeeld dat in het eindverslag wordt gegeven, worden evenwel ten laste van de werknemer twee beslagen op zijn loon gelegd. Artikel 756 betreft niet dit geval, maar de mogelijkheid dat een schuldeiser van degene die recht heeft op levensonderhoud, daarop ten laste van de gerechtigde beslag legt. Dat beslag wordt door artikel 756 verhinderd. Er is geen reden om artikel 756 in verband met dit wetsontwerp te wijzigen. Wel wordt overwogen in het komende wetsontwerp tot herziening van de regeling van beslag op sociale en andere periodieke uitkeringen ook voor beslag op alimentatie een beslagvrije voet te bepalen, grotendeels overeenkomstig de regeling voor loonbeslag in artikel 1638g, eerste lid, BW, zoals voorgesteld in dit wetsontwerp.

Artikelen

Artikel 1637s

De voorkeur van de V.V.D.-fractie voor «enig bedrag» in plaats van «een zeker bedrag» deel ik. De bepleite woordkeus brengt geen wijziging in de betekenis van deze woorden, zoals zij thans in artikel 1638s, eerste lid, worden gebruikt. Ik neem het voorstel gaarne over.

Artikel 1638g

Ofschoon ik niet bevreesd ben voor een ongewenste uitleg van de zinsnede «geen rekening wordt gehouden met de in die artikelen genoemde premies», poog ik in de hierbij gaande nota van wijzigingen de bepaling nog te verduidelijken.

De bezwaren van de V.V.D.-fractie tegen de zinsnede, aan het slot van de tweede zin «en die de arbeider voor zich heeft betaald», deel ik niet. De wet eist niet dat de premie tijdig is voldaan. Niet tijdige betaling heeft geen ander gevolg dan dat verrekening wordt uitgesteld tot de volgende loonbetaling, wanneer de betaling wel wordt aangetoond. Wel beoogt de tekst tegen te gaan het in deze omstandigheden niet denkbeeldige geval dat de schuldenaar eerst de vergoeding van de premie van de werkgever ontvangt, deze vervolgens opmaakt aan andere uitgaven, om daarna vrienden of verwanten te bewegen zijn premie te betalen. Hij kan hen dan immers voorhouden dat hij zonderdien de verzekering verliest en zich vermoedelijk slechts onder belangrijk zwaardere voorwaarden later opnieuw tegen ziektekosten kan verzekeren. De bepaling werkt in de hand dat de werknemer de werkgever machtigt om zijn premie te voldoen tijdens het beslag. Zij lijkt mij daarom een goede waarborg.

De laatste zin van het eerste lid schrijft voor dat wanneer de werknemer zich op de premiebetaling beroept, hij deze met een verklaring van de verzekeraar moet aantonen, en dat wanneer de werkgever zich erop beroept, hij dezelfde verklaring moet tonen. De verklaring zal dus wel van de verzekeraar naar de werkgever gaan, al dan niet via de werknemer. De fractie van de V.V.D. heeft de bepaling kennelijk anders gelezen, namelijk dat een gezamenlijk handelen van werkgever en werknemer nodig zou worden. Daarom stel ik een nieuwe woordkeus voor om de niet gewenste uitleg uit te sluiten. In mijn uitleg zal de werknemer de verklaring nodig hebben tegenover de werkgever en de werkgever op zijn beurt tegenover de beslaglegger en wellicht ook nog tegen andere beslagleggers. Ik zie daarom geen noodzaak om te bepalen aan wie de verklaring moet worden overgelegd. Dat moet kunnen geschieden aan ieder tegenover wie een beroep wordt gedaan op de premiebetaling.

De door de V.V.D.-fractie, op mij onduidelijke gronden, verworpen woordkeus «de bepaling van de vorige zin» komt in de nieuwe bewoordingen niet meer voor.

Is beslag gelegd onder de werkgever, dan ligt het voor de hand dat de verzekeringspremie eerst na de vervalddag wordt betaald. De betaling is in het verband van dit artikel evenwel veel belangrijker dan de vervalddag. Daarin zie ik een goede reden om eerst de betaling te noemen.

Artikel IV

De splitsing van het eerste lid van artikel 1638g BW in twee leden noopte tot aanpassing van de verwijzing naar dat lid in artikel 15ter van de wet van 22 mei 1845 (Stb. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen. Dat artikel is indertijd opgenomen, omdat de regeling in het Burgerlijk Wetboek over de arbeidsovereenkomst niet van toepassing was op zeevarenden. Inmiddels is dat wel het geval, zodat artikel 15ter kan vervallen.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om, op dezelfde gronden, voor te stellen de speciale vermeldingen over gage in artikel 7 van die wet te schrappen.

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter